

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.163 van 27 september 2016
in de zaak A. 220.021/XIV-37.162**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ignace Laplaese
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Ezelstraat 135
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 augustus 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 173.016 van 10 augustus 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 augustus 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet), waarnaar verzoekster in de uiteenzetting van

het enige middel verwijst, is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het bestreden arrest stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in antwoord op de door verzoekster aangevoerde schending van de formele- en materiële motiveringsplicht en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, vast dat zij “nalaat aan te geven op grond waarvan zij aanneemt dat haar relatie door de uitvoering van de eerste [aanvankelijk] bestreden beslissing zou worden verbroken”, dat zij “in het geheel niet in[gaat] op de betrokken motivering, zodat eraan geen afbreuk wordt gedaan” en dat, wat betreft de terugleiding naar Suriname, “de eerste [aanvankelijk] bestreden beslissing [...] verdere overwegingen in het licht van artikel 8 van het EVRM bevat, waarin onder meer wordt aangegeven dat de verzoekende partij hoe dan ook niet aantoont dat zij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn in het land van herkomst een gezinsleven te ontwikkelen” en zij “ook op deze overwegingen (of enig ander onderdeel van de motivering van de eerste [aanvankelijk] bestreden beslissing) in het geheel niet ingaat”. In tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, blijkt uit het bestreden arrest duidelijk waarom haar argumenten worden verworpen zodat het bestreden arrest voldoet aan de in artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig september tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams